

gaafe enig med den samme høitærede Lands-
thingsmand i, at det ikke kan siges, fordi
Brændeviinsbrænderne have benyttet Loven af
7de Februar 1851 paa den Maade, som iøv-
rigt er in confesso, at de have gjort
sig skyldige i Svig, — at der forresten
er enkelte Brændeviinsbrænderere, der have
gjort sig skyldige i Svig, udelukkes natur-
ligvis ikke derved —; men dette Udtryk
har jeg heller ikke brugt. Jeg har kun sagt,
at Loven er bleven misbrugt af Brændeviins-
brænderne; men jeg veed meget vel, at ikke Alle,
der have benyttet Loven for stærkt, have gjort det paa
nogen strafværdig Maade. Jeg troer imidler-
tid virkelig, at der gives Misbrug af en saa-
dan Lov, om de end ikke kunne siges at være
strafbare. Dertil henregner jeg navnlig det, naar
man ligefrem indretter sig, uden at det forøv-
rigt kan siges at være i mindste Maade hen-
sigtsmæssigt for Driften, paa med betydelig
Dpoffrelse af Materiale at kunne faae jaget
saa mange Brændinger af, som muligt, for at
spare Noget af Afgiften. Det tillader jeg mig
at kalde Misbrug af Loven, skjøndt jeg vel
veed, at, naar der ikke træde andre Omstæn-
digheder til, kan det ikke straffes; men Svig
har jeg ikke kaldt det, eller idetmindste ikke villet
kalde det.

Ordføreren: Den høitagtede Finants-
minister har i sine Bemærkninger til Udvalgets
Betænkning angaaende den foreliggende Lov
meent, at det ikke var rigtigt, at Udvalget havde
kaldt det en Lov, som efter Forløbet af 2 Aar
skulde affattes, da det kun var en ringe For-
andring i Loven, der var Spørgsmaal om.
Jeg skulde i denne Anledning tillade mig at
bemærke, at man i Betænkningen har brugt
Udtrykket „Lovbestemmelse“, og, skjøndt denne
Bestemmelse i Loven vistnok kan skrives med
saa Linter, er den dog ikke ubetydelig, men
derimod af stor Vigtighed og Indvirkning paa
Brændeviinsbesætningen i det Hele. Vel er
det ganske sandt, naar den høitagtede Finants-
minister siger, at Bestemmelserne om Tidsbe-
sætningen heller ikke være nye i denne Lov,
da de allerede for Landbrænderierne havde været
brugte i en Række af Aar; men det var da
alene for Landbrænderierne, og man var ikke

kommen til den — hvad skal jeg kalde det? —
Overdrivelse i Benyttelsen af Tidsbesætningen,
hvorimod den nye Lov gjorde dem almindelige
og saa for Brænderierne i Kjøbstaderne, hvor
jo, som vel bekendt, den allerstørste Deel af
Brænderierne befindes. Desuden kom der jo
paa samme Tid en lignende Lov for Slesvig,
hvorved Tidsbesætningen som den eneste blev
sat i Værk.

Den Forandring, som den almindelige An-
ordning om Tidsbesættelsen gjorde, var, at
Brænderieierne anlagde de saakaldte dobbelte;
pistoriske Værker, som vist ere fuldkomnere Vær-
ker, hvorved man i lige Tid kan producere en
større Mængde af Spiritus. Det er vistnok
meget forbedrede Værker, men det er ikke altid
sagt, at en Mand, der har en Fabrik, naar
han finder, at dens Forandring er til Fordeel,
da til samme Tid har Bengene i Kommen til
at iværksætte Forandringen, og det kunde jo
ofte genere ham, naar han, for at concurrere
med sin Nabo, var nødt til at gjøre en Be-
kostning, som han, hvis han ikke havde haft
denne Spore paa sig, kunde have udsat til en
Tid, der for hans Finantser var mere beleilig.
Angaaende Controlopsynet, da maa jeg tilstaae,
at jeg anseer det preussiske Controlopsyn for
særdeles godt, et dygtigt og humant Opsyn,
som tillige nøie kender de Ting, som det skal
controllere. Jeg er nogenlunde godt bekendt
med Opsynet der; jeg har været i længere Tid
i Brænderier i Preussen og seet, hvorledes
Controlen der foretages, ligesom jeg nu har
en Mand, der i 7 Aar har beskrevet mit Bræ-
nderi, og som er en Preusser eller idetmindste
har lært Brænderiet i Preussen, og som ogsaa
altid har tillagt det en stor Berømmelse. Hvad
vort eget Toldopsyn angaaer, da har jo den
ærede Finantsminister indrommet, at der maa-
skee her og der er forekommet Forseelser, og
jeg veed, at hans Die er særdeles henvendt
paa denne Sag, saa at, om Toldopsynet end ikke er
aldeles fuldkomment nu, har jeg dog den Over-
bevisning, at det altid vil blive bedre og
bedre, og jeg nærer derfor i saa Henseende ikke
længere nogen Frygt. Det er, hvad jeg i dette
Dieblif har at bemærke.